

ДІЛО

Виходять що-дня рано крім п'ятників.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринком 18, П. п. 200.
Канц. пошт. ш. № 2.739.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефонів 261.
Рухомі редакції на з'являються.

ПРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 3.00 К.
квартально . . . . . 10—
піврічно . . . . . 20—
річно . . . . . 40—
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 3—
квартально . . . . . 9—
піврічно . . . . . 18—
річно . . . . . 36—
в Київщині:
місячно . . . . . 3.00—
квартально . . . . . 10—
річно . . . . . 40—
За зміну адреси платять по 50 к.

Ціна ogłosень:
Сторінка п'ятихвилинна, двохвилинна 10, а решта 15, з обов'язком № 5. Предкладний листок і К. Подорожчиків при лінійці і лінійці 100. Неправильні сторінки і К. Об'єкти оголошень не оплачуються.
Вартість оголошень лінійкою у Львові 12 к. на предкладній 14 к.

Видав.: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Павлович.

ВІДОМЛЕННЯ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ 4. ЖОВТНЯ.

На східнім терені війни і в Альбанії без змін.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Боротьби в відтинку гори св. Гавриїла знову ослабли. Ми взяли в полон 6 офіцерів і 487 жовнів.

Наші летуни вістріляли з неприятельськи літаки.

На тирольських фронті не було ніяких важливіших подій.

ВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ 4 ЖОВТНЯ.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт кн. Рупрехта: Вчерашня боєва діяльність у Фландрії дорівнювала якій попереднього дня. Сильний руйнуючий огонь, сягаючий глибоко в терен за нашими позиціями, та спрямований на бельгійські місцевості на поодиножкі відтинках нашого області боротьби в середній фронті зріс до найбільшої сили.

Через цілу ніч від міста Nouvoulstie до Lys нагальна боротьба артилерії удержувала ся без ослаблення, нині рано зросла до барабанного огню. Вирушенням англійських відділів до наступу в луці Інери бітва у Фландрії розгоріла ся на ново. В інших арміях внаслідок ліхоті об'єднаної боєвої діяльності протягом дня переважно обмежились до дрібних розмірів, доперва від вечір оживили ся.

Група військ німецького наступника престоло: На східній березі Мози в настанні сумерку найсильніший огонь облягав гора 243 на схід від Samogneux. Зараз потім Французи широкими лавами пішли до приступу, щоб відобрати позиції, які ми там забрали. Француський удар в оборонній ділянці нашого артилерії і в зав'язі опорі Віртенберців зложив ся серед обильних втрат і без успіху.

Фронт кн. Альбрехта: Оживлені боєвості виявляли ся зараз на захід від Мози і Бундгау. Наступів не було.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Коло Якобштату, Думська і над Збручем, як також в околі Дунаю коло Галаку хвилого зросла боєва діяльність. Сутинки на багатьох місцях були для нас успішні.

Фронт Макензема: Полежало неміцно.

Німеччина може завтра мати мир.

ЛОНДОН. Бюро Рейтера доносить: „Times“ пишуть, що донесення двох „Оігналс“ „Таймс“, немов би паля жертвавав свої услуги як посередник, є певно несправдані.

Німеччина може завтра мати мир, як прийде намі успіх, а тим самим як признає, що в боротьбі, яку спровокувала, є цілковито пера. Під ніяким нішим умовом не може мати миру. Дневник описує промови Кільмана і графа Черіна, як вступу, в яку не впаде ніхто і Америка.

Заборона вивозу в Англії і Америці до неутральних держав.

СТОКГОЛЬМ. (Тел.) Як дневники доносять, Англія вивозила Норвегії умову о довілі і від дня 8 с. н. зажадала всякого вивозу до Голландії і Скандинавії. Подібний заваз вийшов також зі сторони Америки.

Львів 4. Жовтня 1917.

Бюджетова дебата викликала, що правитель-ство не має в палаті послів більшості. Тепер, коли бюджетова провізорія і бюджет — по першій читанню в півній палаті послів — перенесли ся до комісії, правительство розпочинає кроки в цілі позискання партій для бюджету.

З огляду на те, що для найсильніші народи держави, Німці і Чехи, живуть поки що у немирливості, правительство не може навіть думати, щоби обі сі національні групи позискати для потрібної телер більшості. Тепер ходять о се, щоби, приєднуючи хая бюджету Німців, не дати Чехам приваду до якогось особливого різкого способу поберивання правительств, а заспокоюючи Чехів, щоби вони вдоволили ся звичайною опозицією, не зрадили Німців і не дали їм приваду до ожовнів.

Між Німцями і Чехами спричинили під терешню хвилю особливе роздратоване дві справи: вошп недомір хая членів комісії для контролю державних доєлів в бюджетній комісії і сарва втрачених наслідком засуду мандатів чеських послів. Ходять о се, щоби сі дві справи подогодити так, щоби роздратоване як одної так і другої сторони улягло ся.

Що до першої справи, то згадаємо вошп недомір, якийкало внесення мандатів, щоби члени німецького національного Союзу поскидали всі відповідальні мандати (гоже комісії, референтів і т. п.) в палаті послів. Та рішче над сим внесеном німецький національний союз поки що відложив, що вказує, що він свідчить ся умискути криам. Тимчасом бюджетова комісія буде радити над меркаторичною стороною кредитів, на які дава домія комісія для контролю державних доєлів; вринате сих кредитів було би власне позагеджене сі криам.

Що до мандатів чеських послів, на вчерашнім засіданню комісії востольської немирливості референт д-р Страмски поставив внесення,

щоби сі мандати признати важкими і запросити послів на засіданні палати. Газетозаня над сим внесеном не було. Коли би воно перейшло, то се викликало би особливе роздратоване Німців. Та думають, що правительство се криам усяг так, що обов'язуть ся безароложно розширити нові вибори, так, що посла, о яких ходять, вернути би назад до парламенту з нового вибору.

Колі-б сі дві справи впадо ся полагодити, то те маю би тільки такий наслідок, що Німці не грозили би опозицією, а Чехи обступились. Та більшості все таки не було би. Щоби оживити її, правительство звертає ся до Польні: зі стамовища політики з дня на день — а тем політику ведуть не від німці австрійської кабінети — се річ зрозуміла. Чехів для більшості привади не маю, бо в сім німці треба би зрбити уступки коштом дотеперішнього німецького стану подданя. Оже приєднують ся Польні коштом інтересів Українців, бо інтереси Українців легше жертвувати, ніж інтереси Німців.

Переговори з польським голом вже почли ся. Вчора перед пелуднем конференції з д-ром Зайцлером урядуючий віцекрес польського короля в. Даминський, а во колудні ціла врезиди-кода. Має також конференції з колом міністерів державних справ гр. Черіна, а саме про те справи, що стоять в зв'язку з відокремленням Галичини і польською справою.

На завтра запрошено на конференцію президентом міністрів президія Української Парламентарної Репрезентації. В сім конференції президія УПР, займе стамовище, означене умовою з 12. вересня. Значить: щоби УПР могла підтримати теперішній кабинет, мусли би наступити через безароложну зміну системи в Галичині і в замітці українських земель реальні гарантії, що українські області Габсбурської монархії будуть зертані в окрему автономну одиницю та що ніяка части української області не впаде в склад проєктованої польської держави.

Як творить ся українська армія.

Відень, 2. Жовтня 1917.

(Ф. К.) П. Т. А. у телеграмі з Києва по відомляє:

Українська армейська Рада оголошує, що в деяких дивізіях, які призначено доповнювати виключно Українцями, розпускають ся превокційні слуги, кате-бі всі офіцари і жовніри не-Українці будуть перенесені в сіх дивізіях врати їх бажання до інших відділів. Армейська Рада, пояснюючи, що українцізація лежить не в усумно з дивізії всія стгароживів, але в до козмованню її виключно Українцями, вважє зрядником кожного, хто шимить слухи, які роблять верожечу між українським і російською демократіями, й визнає армейські організації поклясти край діяльності таких осіб. Рада звертає ся до корпусних, дивізіонних і полкових комітетів з просьбою о як найскорше утворенні українських дивізіонних і корпусних комітетів, які пожежуть українській революційній демократії відмежувати ся від реакційних елементів.

Український Війсковий Генеральний Комітет.

„Утро Россії“ з дня 8. н. ст. вересня повідомляє:

4. н. ст. вересня на імя Українського Війскового Комітету міністер війни вислав отсю телеграму:

„Беручи від увагу відбуті переговори Тимчасового Правительства з представниками Української Центральної Ради про усунення положення українського питання й оковично установлення загальної точки погляду Тимчасового Правительства на автономну Україну й її границі, міністер війни узяв можливіми затвердити Український Війсковий Комітет при умових

точного означення його края й обов'язків з тим, щоби: 1) Комітет вринив для себе і для всіх українських війскових організацій і війскових відділів обов'язковим орган підданя рятункам війскових властей; 2) щоби Комітет розпоряджав ся безпосередньо міжкими українськими відділами, ніякими категоріями Українців, які служать або обов'язані до служби в війську; 3) щоби свідчане з міністерством війни зформовано українських відділів Комітет озвучув в границях установленей в повноважстві Тимчасового Правительства вострой вошпної власти, й щоби тим-ж границями ограничить ся вступане Комітету в збєг повноважств вошпних властей в активній армії — на Україні і в Росії. Тому затвержене Українського Війскового Генерального Комітету може наступити тільки во представленою подрібно установленей діяльності Комітету на вказаних вишче основах й поданню саясу особистого його складу“.

Ген. Кіндратович — представник Укр. Р. Ради при генеральнім штабі.

„Утро Россії“ в дня 1. н. ст. вересня у телеграмі з Києва повідомляє:

Членови Українського Генерального Комітету генералови Кіндратовичеви, проти якого ведеть ся слідство у справі Полуботківців, якого У. Ц. Рада вибрала представником при генеральнім штабі, не дозволено до покиченя слідства вийхати у Петроград.

Застановлене слідства проти полк. Ю. Калкана.

„Київская Мысль“ з дня 31. н. ст. сервіш повідомляє:

Бувшого команданта 1-шого українського полку ім. гетьмана В. Хмельницького полк. Ю. Капкана, якого усунуто від обов'язку і проти якого велося слідство, повідомлено, що слідство проти нього встановлено. Полк. Ю. Капкан подав рапорт о приверненні йому прав команданта.

Усунуто й слідство проти полк. Ю. Капкана стояло у зв'язку з відомим маляком російських кирівників на іній українській полк ім. гетьмана В. Хмельницького. Винуватик наваду має відкрити слідство, яке арештує у сій справі командант відомого батальйону фронту. Застаювальне слідство проти полк. Ю. Капкана — се безперечно перше урядове сконстатованя, що змив за згадані сумні воєні, жертвою яких улягло 16 українських воєнів, на числячи тяжше декше равення, ме є по сторони українського полку, як се у першій хвилі після подій намагала ся представити російська преса.

Проти „відбудови“ веденої в Східній Галичині.

Днів, 4. жовтня 1917.

Нині візнала ся нарада українських членів Прибійної Ради Централі для відбудови в різних містах участь як: Кивелев, Войнаровський, Онискевич, д.р. Ковалюк, д.р. Макух, Навроцький, Струк, Керемець, Стефанівський. Вислідом наради були отсі ухвалені резолюції:

„Зібрані випівного дня у Львові українські члени Прибійної Ради Централі для відбудови відносять найрішучіший протест проти умисленого скликання повної Прибійної Ради, ваки буде уможливлений їм поворот дорогою японської держави, поставлених ними перед випупленням.

Такеж протестують тіж самі члени найрішучіше проти проекту Централі для відбудови про організацію повітових Прибійних рад, тому, що той проект обмежує представництво українського населення до двох тільки членів.

Дальше протестують українські члени Прибійної Ради проти довершеної вже обсади місця для уміщання експозитур Централі в Східній Галичині, тому, що мимо всяких заперень українських фактових сил при тім майже несім не угадуємо.

Президиум, підписані всіми учасниками наради, вислали телеграфічно до президента міністрів, міністра рільництва, міністра робіт публичних, галицького намісника і шефа Централі для відбудови.

Після покінчення згаданих мерад відбула сільну конференцію українські члени Прибійної Ради Централі для відбудови і члени рільничої Ради, в ній взяли участь як: д.р. Федак, Натрий, Кавалюк, Войнаровський, Онискевич, д.р. Керемець, д.р. Макух, Струк, Керемець і Стефанівський. Рішення вислали до президента міністрів, міністра Гефера, галицького намісника і шефа Уряду рільничого отсей телеграфічний протест:

Зібрані нині у Львові українські члени Прибійної Ради Централі для відбудови і рільничої Ради протестують проти розпорядку рільничого Уряду про організацію повітових рад

рільничих, тому, що ним устатковане для української людности в східні галицьких мейтах тільки два мандати.

Справа організації повітових Прибійних і рільничих рад веденні прихильнувати намісника повітової поліції і господарські організації, перш усього філії „Сільського Господара“. На всякий случай нехай і вони самі про себе шлють протести, змальовані до отсе ухвалення у Львові на адресу дотячних властей і копії їх нехай присилають Народній Канцелярії і „Сільському Господару“ у Львові.

3 війсьової комісії.

Реабілітоване війсьових осіб.

ВІДЕНЬ (ТКБ.) Військова комісія відбула нині засіданя в присутності міністра війни. Під дискусію прийшло внесення пп. Гумера і Тайфля в справі реабілітованя війсьових осіб позбавлених війсьових степенів за вай провини.

По дискусії, в якій збирали голос такеж пп. Галера і Лібермана, прийнято внесення, яке звучить: Визнається ся міністра крайової оборони, щоби безпосередно зайняювае у мейнра акт ласки, щоби тим особам війсьовим, котрі ва дрібні провини, головно політичної і дисциплінарної натурі з поступованю ради чести були позбавлені війсьового степеня, буди привернені їм первісні права. Назвоу прийнято додаткове внесення пп. Лібермана і Гумера, яке визнає міністра крайової оборони, щоби всьо зрешт в шлім заповіженя, щоби війсьові особи без попереднього розслідування справи і безпідставно могли буди позбавлені свого степеня і щоби спричинна, аби випадки, які вже зайшли, буди розслідувані і справедливо поладжені.

Крім того прийнято внесення пп. Бодірьського і Гумера, визнаюче міністра крайової оборони, щоби постарав ся о відновлені улекшеня в поступованю о реабілітацію і щоби реабілітованим признано їм попередню рангу. Справоздавцем вибрано п. Гумера. На внесення п. Лібермана поручено предідинкові комісії, щоби постарав ся у президенті Палати, щоби сей предмет памістив на дневнім порядку Палати протягом найближших 14 днів.

Слідуюче засіданя відбуде ся в середу дня 14. с. м. по полудні.

3 бюджетової комісії.

Відомлене засіданя з присуду неясненого політичного полегненя.

ВІДЕНЬ (ТКБ.) Бюджетова комісія зібрала ся нині перед пол. під проводом голови Сільвестра в присутності президента міністрів і міністра фінансів. На деннім порядку бюджетова провізорія. Референт Штайнвеккер каже, що наради над бюджетовою провізорією ліпше відложити з огляду на те, що політичне положення не є вияснене. По короткій дискусії засіданя комісії відложено до втерга.

Сирк (іск.), ставлячи ся критично до інструкції, яка подає національну свободу „не степеній дежи на годіву“, все таки вгажає се обідини прийняти її.

К. Сухоших (с.р.) вважає, що склидати все звичу за інструкцію на кадети і мн. окремі групи — не вельмі справедливо. Треба мати на увазі знайме маховіра української й неукраїнської демократії. Вимі наде на одних і других. Східна мова найшла ся тільки у хмельницькій зустрічі у Києві Церотеллі з Винниченком. Революційний рух вай напрям в сторону націоналістичного відтинка.

Дійсне революційна мова п. Садозького нині укріпляє мити вплив. Політику невіддільності, запропоновану п. Мисельським, треба відкинути і констатувати ся сильніше звязати укра-

3 комісії відбудови

Справа доставки будівельного матеріалу.

ВІДЕНЬ. (ТКБ.) Комітет комісії відбудови відбув нині засіданя. Раджене над справою достави кончеючого будівельного матеріалу для відбудови Галичини і Буковини та над справою максимальних цім будівельного матеріалу, а вкінці над питанням достави опалу для населеня в воєнних областях.

Внескоміями пп. Длугош і Врубель узаважали свій внесок.

В дискусії взяли участь пп. Ласковичський і Лукашівич. Справоздавцем субкомітету для комісії призначений п. Лумешевич.

Повітові репрезентації в ц. і н. окупації.

ЛЮБЛИН (ТКБ.) Урядово оголошено розпорядок в справі поділу на повіти. Для кожного повіту творить ся повітова репрезентація. Кілька репрезентацій може за згодом генерал-губернатора лучити ся для досягненя означених цілей в сеюзи. Повітові репрезентації збирають ся на три роки. Щоб буди вибраним, треба мати 30 літ. Повітова репрезентація має займати ся господарськими, гігієнічними і культурними справами повіту. Організм репрезентації є повітвий соймак, скликуваний що чверть року, повітвий виділ, скликуваний що місяць, і президент, яким є кожочасний командант повіту або в його заступстві урядуючий цивільний комісар. Урядовою мовою соймака, виділу і всіх їх органів є мова польська. Одначе письма війсьових команд мусть репрезентації залагоджувати без огляду на те, в якій мові вони внесені. Неписьма поданя сторін обовязана репрезентація приймати тоді, коли мова поданя є урядово допущена і коли її вважає бодай 10% населеня повіта.

Пожожа в нафтових резервоарах.

БАКУ. Петроградська телеграфічна агенція доносить: В наслідок перерваня електричного молученя відбула пожежа в нафтових резервоарах. Кілька міліонів пудів нафти стоить в полудині.

Іменоване.

ВІДЕНЬ. (ТКБ.) Міністер віроісповідань і провісти замісуював учителя учительського семінара в Станиславіві головою учителем в жіночій учительській семінарі у Львові.

Події в Росії.

Непорозуміння виділу флоту з міністерством.

ПЕТРОГРАД (ПТА.) Тому, що головний виділ флоту вислав до міністерства моринарні

їську демократію в неукраїнською. У великодержавних відносинах, в яких відозрівають партію сев.-рев., вона не винувата.

В. Винниченко (с.д.) перебуваючи делатації у Петрограді кригадувало сиджене у тюрні в очікуваню обжалованя або визволеня. Резулюючи дебати, В. Винниченко відмічає три напрямки. Перший напрям пропонує вернути ся до первісного стану й очікувати знов приїзду міністрів. Та революція — рух, і очікуваня не можна. Ми вступили у фазу влади правової. Власть ся находить он в руках правительств, як-б воно не буде. Нінка гальба — одержати від правительства власть. Я. — гозерить В. Винниченко — дякую си на інструкції як на здобуток, який ми самі взяли, а не дали нам його з милости. Моєї сподіє було слухати мови аляксно настроєних українських товаришів. Товариші не Українці настроєні безрідше. Ми досягнули певної точки: відкинути ся від кої — значить спунити ся з верхка, щоби знов почати драпати ся на нього. Ні, треба укріпити ся на даній позиції і драпати ся висше. Другий напрям пропонує змити руки. Се — хитрість і трусливість. Нікому ніякого вождити тим не принаєсть ся. Се значить — збирати чужими руками каштаня з вогню. Пропозиція зводити ся до того, щоби Секретаріат дини ся без власти, одначе з обовязками. Для такої ролі не найдете людий. Колиж прийме інструкцію, то збережене в Українській Центральній Раді те збережене в Українській Центральній Раді революційно. Приняте інструкції має й позитивне значення. Вона дає признаня ідеї автономії, а значить, чим довгагала ся перша делегація. Делегація тоді делегагала ся тільки комісаря для справ України, а тут признаєть ся принцип авто-

Серпнева сесія У. Ц. Ради.

Дебата над інструкцією російського правительства для Українського Генерального Секретаріату.

Мала Рада.

Докінчене засіданя 19. н. с. ст. серпня.

Вадабанов (рос.с.д.) проноує звернути увагу і на негативну сторону інструкції. Ограниччє територіи дає основу для розширеня її в будучий дорогою автоматичного прилученя. Бюджетом відказуєт ся в імені фракції від 4-го портфеля і каже, що інструкція все таки творить опізат. Коли визнають ся, що сей акт протий маскарад, то загально російська демократія України віднесеть ся до нього вороже. Принцип признати автономії в акті є. Факту впаду кадетів на виготовленя акту не можна заперечити. Відомо, що кадети ізза угоди з У. країниши не зуминили ся перед вірними правительством, франкам, кже доведе до вприву фронту. Безвідки, говорячи про відхід, не признає догрі в. Довженка і Мисельського, се резульат реприву не спасе України. Дорога конфлікту, жей доведе до героїчеської війни, зміцленя не тільки для України, але і для всієї Росії. Природний відхід — прийняти інструкцію як основу.

Мічкохський („Повий Ціан“) бачить в проделанню не-Україниши 4 портфелів означеній політичній хід аї сторони правительства. Одначе пропелствують всі-таки не удасть ся добути сподіутя можностей для сего документу. (Фальше). Рука російської буржуазії визнає ся

кілька доганиць, маючих характер ультимату, кілька марширок Вердеревський зарядив розвинути до виду і вибір нового. Збори представляли залог Балтійської флотії за протестування проти розв'язання і заявили, що будуть по-валити проти вихід. Візвали також міністра, щоби в приканий спосіб урегулював непорозуміння.

Верхівський погодив команду з жовнірами.

СТОКГОЛЬМ (ТКБ). Після доносення з Галичини російський міністер війни Верхівський ухвалити за мужа для його промова виголошено на демократичнім конгресі жила величезний успіх. Удало ся йому те, про що даремно стався Керенський, а саме привертати порозуміння між начальною командою і жовнірами.

ПЕТРОГРАД. Петроградська телеграфічна агенція доносить: Після останній відомостий, конфлікт між міністром маринарки і головним віділом флотії алагіднено внаслідок інтервенції петроградської Ради робітників і жовнівців.

Нара за участь в бунті Корнілова.

ПЕТРОГРАД (ПТА). В зв'язи з бунтом Корнілова правительство проголосило звільненя зі служби або перенесеня 31 командантів кордусів, дивізій і полків.

За демократичну владу в Росії.

ПЕТРОГРАД (ПТА). По суперечних ухвалах за ксалиційним правительством і проти нього демократична конференція рішила, що прямих скріплена представниками всіх партій має зібрати ся на надзвичайне засіданя, щоби вишукати спосіб вирішення суперечностей і здійсненя одностайности демократичної волі.

Рівночасно конференція одностайно ухвалила не розв'язувати ся, аж буде утворена державна влада в формі, на яку може згодити ся демократія.

Внесене У. П. Р. про евакуації і реквізиції.

Відень, 2 жовтня 1917.

На нинішнім засіданю парламентарної комісії У. П. Р. ухвалено нагале внесене в справі реквізиції та евакуації на галицькім Поділлі. Поселов Будилювському поручено випрацювати внесене. Рішено просити також інші партії Палати послів, щоби підперли згадане внесене, яке буде передане комісії воєнної господарки і там буде погоджене протягом кількох днів.

Рішено на місце пос. Бачинського, який зложив свій вандат в комісії воєнної господарки, десигнувати д-ра Окуневського.

Ріжниця.

Австро-угорська і німецька мирна формула.

"Arbeiter Zig.", обговорюючи промову гр. Черніна про мирові умови, пише:

Гр. Чернін не дав себе заложати тим, які не хотять означити своїх воєнних цілей та зав-

в'язи. Великий здобуток — співробітництво в ісуукраїнської демократії. Наприняте інструкції знов гровить ворожечество. Велике значіння інструкції ще в тім, що вона дає у виді Генерального Секретаріату хоч і несовзаний, та все таки апарат влади для організації краю. Сей такий апарат необхідний і для підготовленя до Установчих Зборів. Аналізуючи зв'язи проти прийнятих інструкцій, В. Вилинченко не бачить у них ніяких серйозних аргументів. Ручити за рай на Україні на випадок одержання певного Секретаріату і девяти губерній — не можна. Всього зробити однакове Секретаріат не може. "Коди перед своєю сенсією не склади "можемо" взяти владу, те повинні сказати — "можемо" або "не можемо". Даних про умовок авторитету Центральної Ради нема ніяких. З точки погляду оборони краю думка Мавського звівим незрозуміла. На випадок розриву праїмхось би йти на боротьбу. Нехай навіть старчать сил, то чи вилатить реорне всі мешканці, які він викликає — промисляють і пр? Це ми дістаємо те? Німі! дають нам також інструкції, але вже чистого мімхальку. і будуть дії половини України —

Тому не треба відмовляти ся від інструкцій. Треба прилучити ся до третього варіанту — прийняти інструкції, але не треба відмовити. Треба гордо відітати голосу в емідементі, що ми нам дали, але ми виврали самі! у революції повинне бути егалітне, що се наше завовоанне, однак не кім ми не зупинимо ся.

Після мови Вилинченка заідаке Малої Ради закінчуєт ся в 10^{1/2} год. веч.

(Школі буди.)

вив виразно, що Австро Угорщина не хоче допускати ся ніяких поневолень, що вона бажає мира на основі порозуміння та що в случая міжнародного застановленя зоружень вона не потребує ніяких територіальних забезпечень і зрікаєт ся збільшеня своєї області. Австро Угорщина приняла мирову формулу: Ніяких добіжчій і ніяких контрибуцій. Се певне і се будуть мусли всіди мати на увазі. Всяди! — і там, де привикли після кожного слова про мир підніматися меч. Гр. Чернін уважав на кожній случай вкданням застеретти ся що до будучности; рація його воєнних цілей істнує тільки під теперішню хандлю, на будуче він застерігає собі свою біду руку.

Зв'язати ся нам, що те застережене було мало потрібне — і такі погрози не залакає неприятелів. Але і тут є виразна різниця між сею заяскою і промовою німецького канцлера. Гр. Чернін вважає себе тепер зв'язаним формулою мира на основі порозуміння та застерігає собі свободу руку на будуче, а д-р Міхаеліс перчить, вимов би він зв'язав себе відповідю пані та заяскою, що він і темер має свободу руку що до можливих мирових переговорів. Се значить: Австро Угорщина предкладає мир на основі аорозуміння, а Німеччина найкраще переговори про такий мир. Різниця є замітна та доказує, як мало ще Німеччина сповнилася обов'язок, щоби зробити все, що могло би довести до мира.

Король і партії в Швеції.

СТОКГОЛЬМ (Таб.) Король прийняв про відпиння соціалістичних демократів, лібералів і правих і звернув ся до них з заяскою, щоби утворили кабінет з усіх важних політичних напрямів. Таке правительство могло би сильно зазначити єдність і уможливити дальше веденя політики нейтральности.

НОВИНКИ.

Львів, 4 жовтня 1917.

— Українські театри у Києві. Труппа Українського Національного Театру, якого вистави будуть у зимовім сезоні у Троїцьким Народнім Домі, вже сформована. До труппи вж ин. увійшли: А. Саксаганський, І. Маяненко, А. Борисоглабська, Ф. Левицький, Л. Левинська й ин. Режисерами будуть пп. Саксаганський, Маряненко, Гавський і Вероний. Музичальною частю буде завідувати А. Кошиць. Театр дістає субвенцію від Центральної Ради. — Дня 13. н. ст. вересня у 2ім Городським Театрі відкрив сезон Український Театр М. Сидовського. — В літнім театрі Кушевського Зібраня грає щоденно ще Українська труппа Т. Колісниченка. — Ф. К.

— З'їзд українських вивольців в Холмщині у Києві. П. Т. А. у телеграмі в Київ за 8. н. ст. вересня повідомляє: Відкрив ся український з'їзд вітхачів Холмщини. Бесідники, які вступали у справі національного самоозначеня, висловлюють бажаня прилученя Холмщини до України. — Ф. К.

— Для вивольців України. Укр. пресове бюро в Стокгольмі одержало отсю відозву українського запомогатого комітету для України, вивольців в Росію: В пр. 1914 до 1915, отже в часі російської окупції і російського відвороту в Галичини та Буковини, увязнили російські влади багато тисяч Українців і вислали їх в пусті степи Сибіри та в інші північні російські губернії. Богато тисяч невинних і спокійних українських горожан впадо жертвою царату, багато тисяч вивезено, багато мучилась місяцями в тюрмах. В тих часах обходилось з ними російське правительство немов з невинниками. Богато тисяч тих нещасливців вивезено на Сибір і кинешеле їх серед найбільшій нужди. Вони вгинули з голоду і зими. Інші малодоступні, як Поляки, Литовці і Жиди мали можливість зорганізувати за допомогою акції для своїх земляків. Одних Українців відобрало можливість зробити те саме. Царське правительство заборонило їм те. Ви-старчило вже слово "український", щоби їх мучили, запроторити в тюрму, або вислати на Сибір. Такі відносини панували до революції. Велика російська революція, що вибухла на весні і де осмю змінила політичне та суспільне життя, не змінила воєні положеня тих нещасливих жертв війни, противно, можна навіть сказати, що їх положеня погіршило ся. Ще мнї біду було тієїч тіх виселенців в Сибірі і в північних губерніях татарської Росії. Поворот до європейської Росії їм заборонений. В часі революційних берб забуто на них і покішено їх власній судбї. Так гинуть вони марно. Уже надїйшла весна, а за нею іде зима. Забутим всіми грегівнє смерть від голоду або морозу. Се нещадне положеє збільшилось ще крім того з кра-

воду останнього російського відвороту, бо він збільшив ряди вивольців. Комітет не має уявляти засобів, щоби ту нужду усунути або зменшити. Його акції недостає відповідних грошених засобів. В тім сумнім положеню відзначаєт ся запомогатий комітет для вивольців України в Києві до всіх культурних народів в імені тих нещасливців, щоби помогли тим нещасливим, які тисячами гинуть і зносять найбільші воєнні страждання.

— Вістка про полонених У. С. С. Д-р Михайло Волошин, командант Збірні УСВ, у Львові, вольвив передати нам до редакційного ужитку отсю картку, прислану йому з російського полководром Костем Восвідкою, лікарем УСВ: "Благодарю Пана Отчизне! Дня 1. жовтня с. р. вїстав ся я в полон по страшних землях — звороний. Зі мною разом соти. Дідусю, духонон: Іжа, поручикни Семенюк, Орла, чет. Панька, Струць, Пелекай, Іванець, хор. Мішак, Солончук, Салдан, Грабар, Данилівський, Король, чет. Марейні; всі здорові. Полк. Кікаль ранений. Пор. Яриновича і пор. Каміньського з нами нема". Картку в ідентичній відповідности одержала наша редакція від духовника УСВ, о. Миколи Іжака.

— Грошеві підмаги для львівських ремісників. Громади міста Львова має до рвдуду для львівських ремісників і промисловців вичини фондів, около 30.000 К. З тих фондів може одержати беззворотну підмогу кожній ремісникові ч. ремісник, який поніс посередній шкоди воєнім наслідком недостачі і похереження робучих сил, сирівків або наслідком переори в зрїбкованя. Досі такі підмаги одержали в більшої часті в офісї Поляки. Позаяк від України увійшли розв'язки мало. Нехай отже українські ремісники і промисловці вносять внески впольовані подані до львівського магістрату на руки радника Гривецкого до V департаменту при вул. Чернеського ч. 3 II вое.

— Нова польська партія. Польська пресова агенція доносить, що в Галичині буде заснована нова польська політична труппа під назвою "Группа національної праці". Нова партія має зорганізувати повірковані чиники всіх польських груп і заложити у всіх місцевостях Галичини товариства національної праці. Її голова основател в нової організації звергаєт ся проти поширеного в краю безуспішного і шкідливого для польського народу політичного максималізму. Що-розв'язки польського питання нова організація стане на становищі програми "Н. К. Н."

— Трагедія письменника. Берлінський "Vorwärts", орган німецької соціалістичної демократії, доносить в числі в 2. с. н., що партійна управа усунула Карла Кавтского зі становища начальника редактора партійного наукового журналу "Die Neue Zeit". Причини усуненя, що Кавтський підчас війни "належав до нещасливих і віддавав орган на услуги відступників", себто, що він розводив ся в патлядах на війну з партійною управою. З сього приводу чутливо у "Arb. Zig.": "Се доносене вигляде великої білы. Карло Кавтський усунений в органу, який він заложив, розвивав, зробив великим і слашним! А який біль мусить стискати серце письменника, який мусить уступати в редакції часписи, з яку вложив стільки праці, свою думку і свій мовок!

— З'їзд царів. Дня 30. вересня цар Шведський вертаєчи з семігардського і східно-галицького фронту, стрінув ся на границній стації в Давеліцах з царем Карлом, в якого товаристві був шеф м. і к. генерального штабу генерал вехет Арц. Оба царі покористували ся тою нагодою, щоби заявити повну згідність своїх поглядів на політичне і воєні положеня.

— Неа! прикинь про рекаляції. Міністерство кр. оборони оновляє: Від темер рекаляції до певного речення буде висловлена в двоякій спосіб або а) рішенем "увільнений тимчасово до..." або б) рішенем: "увільнений до кінцевого речення..." Що до тих, які одержали рішеня: "увільнений тимчасово до..." взято під увагу можливість продовженя рекаляції, или північше прошене о дальше увільненя та викаламо дальше істнованя причини його, при чім політичні влади повітові будуть уважені давати дозвіл на вижидане рішеня. Що до тих, які одержали рішеня: "увільнений до кінцевого речення..." є заведичне виключене продовженя рекаляції після того речення. Те особи мають згодити ся до служби в дни після того речення без окремого покликаня, при чім політичним властям повітовим заборонено в случая внесеня нової повітовим заборонено давати дозвіл на дождичане просьби о увільненя давати дозвіл на дождичане рішеня. Всі узяті я, які підчас контролі в рішеня, треба рефутити так, що дотичний унець треба вважати кінцевим, отже дотичні увільнені особи мають в засаді після речення без окремого покликаня згодити ся до служби. Та щоби і що до тих осіб уможливити дождичане скільки є причиною їх дальшої рекаляції, можна зносити і це до них прошеня о дальше

